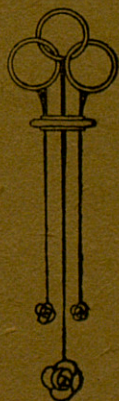

BUTLLETÍ
del
Centre d'Esquerra
Republicana
del Dte. III-Les Corts

INSTITUT MUNICIPAL
D'HISTÒRIA DE BARCELONA
HEMEROTECA

Any I

MARÇ DE 1933

Núm. 2

Vins i Olis

Directament dels
mateixos colliters

**Ramon
Francesc**

Carrer de Les Corts, 9

Servei a domicili

ATENCIÓ!!

no confongueu

«Rápidos de componer
Calzado»

n'hi ha molts

DIT i FET

només un

Provença, 163

(junt Muntaner)

Barcelona

Instal·lacions i reparacions elèctriques de totes classes

*Venda de bombetes de les millors
marques a preus reduïts*

Ramon Pigrau

Crisantems, 28, 2.^{on} Les Corts

Enfront al F. C. Barcelona

BUTLLETI DEL Centre d'Esquerra Republicana

Dels treballs publicats en són responsables llurs autors

del Dte. III - Les Corts

No es tornen els originals

ANY I

Redacció i administració: Carretera de Sarrià, 88

Núm. 2

¡ D I C T A D U R A !

Un nou exemple de l'estat morbós en què es troben molts pobles, en l'època present, i a ple segle vint, encara que sembli una fantasia.

Alemanya, que no ha sabut ésser republicana perquè no ha deixat mai d'ésser monàrquica, pesi a la pseudo revolució que va organitzar per a firmar la pau per atenuar la seva responsabilitat en la gran guerra.

Ara en paga les conseqüències, que, desgraciadament, són molt greus i d'una transcendència que no és possible abastar de moment, però que no és gaire difícil de preveure. Es la conseqüència lògica de la manca d'energia dels governs de la República envers les desviacions d'una part de l'opinió i que havien estat ben vistes per part dels governants que creien tenir una força organitzada per a oposar al comunisme, quan en realitat els fa créixer, posant-los a la categoria de màrtirs, fent-se, per tant, més difícil la seva exterminació, com és el seu propòsit.

La feblesa i manca d'autoritat dels governs que per afinitat i simpatia amb els elements que no s'han avingut encara a un nou règim deixen a les seves mans les facultats que mai per mai deuen abandonar quan es tracta de fer complir les lleis i l'ordre que democràticament han estat votades per unes Corts legalment constituïdes i són la genuïna representació del poble que els ha elegit.

No deu mai un Govern abandonar la seva autoritat a cap organització estranya, sigui de caràcter governamental amb esperit de casta privilegiada o de caràcter social amb esperit de classe; deu imposar les lleis amb tota energia sense recórrer a dictadures que són sempre un mal precedent, i que tothom es creu amb el dret d'exercir.

Sembla talment que hagi arribat l'hora de totes les possibilitats, i com qui es llença a emprendre un negoci, tots els arrivistes de tots els camps polítics i socials es disposen a provar sort, els polítics, trencant tota la disciplina dels partits organitzants, i, per tant, fent impossible tota obra de

govern, i els de caràcter social, propagant normes i teories d'efecte immediat que la generació actual no es pot assimilar, ni es possible que pugui capir, causant, per tant, una pertorbació de la que precisament en som les víctimes propiciatòries els obrers, i això és el més sensible.

Tinguem la suficient serenitat per a sostenir el règim, que obert a totes les reformes per a assolir la perfecció que racionalment cap a dintre l'organització que la societat present té, i que per altra part tots estem convençuts que té molt a desitjar, però no estem disposats que amb un pretext o altre hi hagi qui ens vulgui arrabassar el règim que és garantia de llibertat i democràcia, l'última conquesta de l'home en les lluites contra l'absolutisme i l'esclavitud, i que tot altre règim el denigraria.

L'utopia anarquista

En l'article anterior prometérem parlar de l'utopia anarquista i avui complim el deure que varem contraure.

Una de les raons que tenim per exposar sobre aquest concepte és d'una lògica convincent. L'anarquia, al nostre entendre, sols podria ésser possible en el moment en què l'home hagués arribat a un grau de perfecció tan elevat, que li permetés concebre el que li convé a ell, sense que perjudiqui a un altre. Però arribar a un tal grau de perfecció suposa arribar a la divinitat, impossible sota el punt de vista humà. Perquè si acceptem, cosa molt lògica, que l'home és fill de la naturalesa, i considerem que aquesta no és perfecta, amb tot i ésser la més perfecta

que es coneix, arribarem a la conclusió final que l'home tampoc pot arribar a la perfecció absoluta.

Aquests pseudo anarquistes d'estar per casa que corren per aquests móns, no sols falsegen l'ideal anarquista, sinó que a més estableixen en un mar de confusions al pobre que té la desgràcia de creure'ls amb els xocants jocs de paraules de *comunismo libertario* i *anarco sindicalismo*, ambdues d'un contrasentit tan gran que per si mateixes es desfan.

En un proper article procurarem demostrar-ho a bastament i d'una manera que no deixi lloc a dubtes.

RAMON PIGRAU

La bandera

D'ençà de la proclamació de la República, la immensa majoria del poble, enlluernat per la nova bandera adoptada per l'Estat espanyol, ha cregut que aquesta era més republicana que la catalana, i per aquest motiu té la mania de posar al costat o a sobre de la nostra bandera la republicana, que molts diuen.

Greu error: la nostra bandera no necessita de «remendos» capriciosos de cap senyor que afegeix el penó morat de Castella a la bandera espanyola per a demostrar una vegada més l'hegemonia castellana sobre les altres nacionalitats ibèriques.

La bandera catalana, per si, ja ho és de republicana més que cap altra, no solament per haver presidit la República de Pau Claris, sinó que a més no representa ja l'extingida dinastia catalana, que per altra part i en èpoques en què el despotisme més desenfrenat dominava tot el món, era Catalunya la nació més liberal i democràtica on tenien acolliment tots els homes d'ideals nobles i liberals que es veien perseguits per llurs governs.

Repassin una mica la Història els qui de tal manera sostenen aquest criteri tan equivocat i no trigaran gaire a com-

prendre quina és més emblema de llibertat, si la bandera catalana amb totes les seves nobles tradicions, o l'espanyola amb l'aditament del morat, emblema del més desenfrenat i xorc feudalisme creador d'unes generacions de grans capitans, que, a més dels famosos comptes, portaven la deshonra arreu on trepitjaven, d'una terra que era el camp d'experiments del més refinat estil d'esclavatge i repressió pels homes honrats que treballaven i pensaven.

No és que vulgui posar en competència dues banderes que als moments presents volen rivalitzar en una major perfecció en el nou règim, sinó per a treure aquest infonamentat criteri a tots els que el tenen, i no passin pena: amb la catalana n'hi ha ben bé prou. No és menyspreu per a l'espanyola que al cap d'avall representa la resta de nacionalitats de la Península, tan nobles com la catalana i amb esperit de reivindicació, i amb homes íntegres i generosos capaços de comprendre tota la inquietud de llibertat i progrés que ens anima a tots per una abraçada cordial sense necessitat de banderes en competència.

J. MATA

De l'última assemblea

El diumenge dia 26 del passat mes de febrer, tingué lloc l'assemblea general ordinària que preveu els nostres Estatuts.

D'acord amb l'ordre del dia es llegeix i s'aprova l'acta de la sessió anterior. S'acorda fer constar en acta el sentiment per la mort del que fou soci fundador, el bon amic Pere Noguera.

A continuació el comptador llegeix l'estat de comptes que també s'aprova. Aquest, tancat a 31 de desembre, dóna una superàvit de 136'77 pessetes.

A continuació el secretari llegeix la memòria de l'actuació del Centre, i de la qual, per ésser breus, n'extraiem els següents paràgrafs.

«Els Estatuts del Centre assenyalen com un dels punts a tractar en les assemblees que celebri la nostra entitat, l'actuació del C. D. i la forma com han estat tramitats els assumptes presentats. Indubtablement això és d'una importància cabdal per la vida d'una entitat, ço és que el C. D. doni compte davant dels qui dipositant en els seus membres una confiança, li posen a les seves mans la direcció de la col·lectivitat. Diem això perquè les entitats polítiques, degut a la seva mateixa naturalesa, són les més propenses a què es creïn dintre d'elles les clàssiques «cappelletes». Es aquest un dels mals de què més es ressenten la generalitat de

les organitzacions polítiques; afortunadament, el nostre Centre sembla que d'això n'està exempte, ja que no s'ha produït símptoma en aquest sentit, puix si bé és cert que hi ha hagut algunes discrepàncies, a voltes, entre alguns companys, no han estat, mai, per qüestions personals, sinó que han estat per petites diferenciacions de criteri en apreciar els afers debatuts. Això que ens honora a tots plegats, cal que continuï pel bé dels ideals que tots defendem.

... ..

En l'ordre d'activitats portades a cap per part del Centre, i en l'aspecte cultural, hi cap de consignar, entre altres, les gestions realitzades pel Consell Directiu prop de la comissió de Cultura del nostre Ajuntament, per tal que aquest adquirís, en propietat, la finca coneguda pel nom de «Torre Cuyàs», a fi que la nostra barriada es veiés afavorida amb l'establiment d'un nou grup escolar del qual ens trobem tan mancats, donada la poca capacitat de l'existent.

Aquestes gestions han tingut una bona acollida per part dels regidors amics nostres, i avui està ja en estudi per part de la comissió de Finances del nostre Municipi la fórmula per portar a cap aquella adquisició, ço que és de preveure, per un esdevenidor no gaire llu-

uyà, la plena realització d'aquest noble projecte.

Un altre dels èxits obtinguts per la secció de cultura és, a més de l'augment i millorament constant de la nostra biblioteca, el servei de préstec de volums a domicili, ço que demostra l'afany dels nostres socis per l'ampliació de llurs coneixements, la qual cosa vol dir que no és pas debades els esforços que vénen realitzant els voluntariosos companys de la secció de cultura. Cal, encara, fer esment de les visites organitzades per aquests actius elements, entre elles les del «Museu de Pedralbes», a la «Casa de Maternitat», etc.

En l'ordre benèfic cal fer ressaltar la tasca meritòria que es va imposar la nostra secció emenina, amb motiu de la darrera festa major de la barriada, confeccionant, entre les seves sòcies, una regular quantitat de vestidets per a infants, repartint-los després, junt amb altres prendes, entre les famílies més necessitades de la barriada. Tot això amb llur propi esforç econòmic i d'una manera desinteressada, ço que demostra que les dones de l'Esquerra saben captenir-se de les necessitats dels nostres germans amb més noblesa que les de la dreta, car aquestes ho fan solament amb mires interessades, i en canvi les nostres amigues ho fan sols per un sentit altament humanitari i de germanor.

Cal fer ressaltar l'èxit assolit per les nostres amigues, per l'impuls que ha pres la Secció Femenina del nostre Centre, car representa un veritable esforç de proselitisme, el reunir al redós dels nostres ideals generosos més de 50 dones, totes elles de famílies obreres, i això és el nostre orgull, puix que això és una prova del paper brillant que faran les dones en les properes eleccions en la nostra barriada, fins fa poc feude de la Lliga Regionalista.»

La memòria s'estén després en consideracions sobre les darreres eleccions, actes celebrats en el nostre estatge, i acaba donant compte de les gestions fetes per tal de poder fer sortir el nostre BUTLLETÍ, i recabant l'ajut de tots perquè continuï la seva publicació sense interrupció.

El company Mata exposa en nom del C. D. el cas del company Massaguer, aprovant l'assemblea la sanció imposada i essent, per tant, separat definitivament del seu càrrec, nomenant-se per cobrir la seva vacant la presidenta de la Secció Femenina, senyoreta Rosà Hill.

Un dels acords a remarcar (del qual féu memòria als nostres consocis) és el d'obrir una subscripció per confeccionar una bandera catalana per assistir a tots aquells actes i manifestacions en què hi prengui part el Centre.

Després de diversos assumptes de tràmit, s'acaba la reunió a la una del migdia.

ESTAT DE COMPTES

Entrades	Despeses	Entrades .	1179'52	
Existència en caixa a 31 de juliol de 1932	115'05	Despeses..	1042'75	NOTA.— Estan a disposició de tots els socis els comprovants de despeses i ingressos
Agost	157'70	Agost	102'65	
Setembre . .	118'90	Setembre . .	187'10	
Octubre . .	128'60	Octubre . .	235'80	
Novembre . .	106'05	Novembre . .	037'70	
Desembre . .	553'22	Desembre . .	479'50	
Total . .	1179'52	Total . .	1042'75	
		Total s. e. o.	0136'77	
		Existència en caixa		
		31 desembre 1932	0136'77	
		El President, V. P.		El Comptador,
		Jaume Mata		Alfons Domènech
		El Tresorer,		
		Narcís Raventós		
		Barcelona (Les Corts) 31-12-32.		

La guerra

Un crit d'alarma s'escampa arreu del món davant la possibilitat d'una nova guerra. Alarma infonamentada o no, però que devem estar amatentes les dones per si desgraciadament es confirmaven tan sinistres vaticinis dels qui d'una manera interessada i ignominiosa voldrien que esclatés per a satisfer els seus mals instints i a profit de llurs interessos.

Repugna sols el pensar en les males ànimes que volen desencadenar totes les malvestats de la terra per tan baixos ideals. No apartem de la nostra memòria totes les horrors de la passada guerra que encara que no sigui més que per referències i per visions més o menys tètriques que han desfilat per la nostra vista, per mitjà de la fotografia fixa o animada, no ens podem fer mai prou capaces del que és en la realitat. Per molta que sigui la imanigació de l'artista o literat que vulgui descriure amb tota la cruesa salvatge i bestial del que és la guerra, ha de fracassar, perquè ni al mateix Dant se li hauria ocorregut, no podia preveure el que la civi-

lització ens reservava, i és senzillament monstruós.

No cal ésser sentimentals. N'hi ha ben bé prou de tenir sentiments i serenitat per a no deixar-nos caure amb enganys d'un patriotisme xovinista o revolucions socials ad-hoc per a provocar la guerra.

Vetllem i procurem educar els nostres fills en el més pur sentiment republicà, que és el règim que ha de fer impossible tota nova guerra.

AURELIA RIU

NOTES DE LA SECCIÓ

El dia 12 del corrent, la nostra secció va celebrar assemblea general per a donar compte de la seva actuació durant el temps d'estar constituïda. Va regnar molt d'entusiasme dintre la nombrosa concurrència i s'acordà activar la companya política en vistes a les properes eleccions en les quals hi jugarem un paper importantíssim.

Preguem a les nostres amigues que procurin la inscripció del major nombre possible de dones a la nostra secció.

SECCIÓ DE CULTURA

El diumenge dia 26 de març es farà una visita colectiva a l'Escola del Treball. Queden invitats tots els socis i sòcies del Centre i simpatitzants. A dos quarts d'onze del matí, a la porta de l'Escola serà el punt de reunió.

Es fa avinent a tots els socis que desitgin adquirir volums de la biblio-

teca per a llegir a domicili, poden fer-ho tots els dies feiners, de 9 a 10 de la nit, i els dies festius a la tarda.

Aquesta secció té projectada la confecció d'una bandera símbol i representació de la mateixa.

Preguem hi contribueixin tots els que simpatitzin amb el dit projecte.

* * *

Subscripció per a subvenir a l'ofrena pòstuma al nostre malaurat company Pere Noguera (q. e. d.):

Manuel Vidal	5'—
Pere Munné	1'—
Eduard Trabal	1'—
Joan Sabater	1'50
Narcís Raventós	1'—
Francesc Carbó	1'—
Alfons Domènech	1'—
Pere Pinyol	1'—
Jaume Royo	2'—
Rosa Hil	2'—
Joan Rovira	0'50
Joan Valls	0'30
Josep Escala	2'—
Bonifaci Iglesias	5'—

Joan Camprubí	2'—
Enric Sangerman	5'—
Ramon Pigrau	2'—
J. M.	5'—
Joaquim Melchor	2'—
Valentí Vall	5'—
Antoni Poveda	1'—
Tomàs Roca	2'—
Agustí Obon	0'25
Antoni Pons	0'25
Bartomeu Pérez	1'—
Agustí Cuscó	5'—
Miquel Piera	3'—
Cristina Mata	2'—

Total pessetes ... 59'80

Ha estat lliurat a la vídua el sobrant.

SECCIO D'ESCACS

A fi que alguns dels nostres socis que no saben llegir les abreviatures d'aquest joc puguin aprendre-les, tractaré d'explicar-les des d'aquestes pàgines.

Segons el llenguatge usat durant el segle passat per l'Enciclopèdia francesa, i que és el que s'usa actualment, les peces prenen el nom de rei o reina, segons es trobin al costat de l'un o

de l'altre en el moment de començar la partida, i s'obreuen així:

Rei	R.
Dama	D.
Alfil de rei	Ar.
Cavall de rei	Cr.
Torre de rei	Tr.
Alfil de dama	Ad.
Cavall de dama	Cd.
Torre de dama	Td.

i els peons prenen el nom de la peça que tinguin al seu darrera i s'obreuen així:

Peó de rei	Pr.
Peó de dama	Pd.
Peó àlfil de rei	Par.
Peó àlfil de dama	Pad.
Peó cavall de rei	Pcr.
Peó cavall de dama	Pcd.
Peó torre de rei	Ptr.
Peó torre de dama	Ptd.

A més, els costats laterals es numeren començant des de la base envers la part contrària; així, en començar la partida, les peces del rei, dama, tor-

re, etc., es troben a la casella núm. 1, i els peons a la casella núm. 2.

En iniciar la partida es comença generalment avançant el peó de rei dos passos i la jugada s'anomena així: Pr. 4, i si solament n'hagués avançat un seria: Pr. 3, o sigui el número que correspondria a la casella on hagués anat a parar.

Per escriure les jugades es fa de la següent manera: primer s'escriu el nom de la peça i després el número i nom de la casella on hagués anat a parar.

A més hi ha els següents signes:

Enroc curt, O-O.

Enroc llarg, O-O-O.

Escac, +.

Escac mat, +-+.

Mat o presa d'una peça, x.

Després de l'explicat i donat el poc espai que tenim, continuaré en el proper i d'altres successius números, en els quals tractaré de comentar alguna partida.

JOSEP SANCHEZ

Notes del C. D.

Complimentant un acord de la darrera assemblea, s'obra una subscripció per tal d'adquirir una bandera per assistir als actes públics on hi prengui part el Centre. Per donatius adreuevos a la comissió nomenada a l'efecte i que la componen la senyoreta Rosa Hill, Joan Rovira i Ramon Pigrau.

* * *

Es prega a tots els socis que encara no tinguin el carnet de militant, que passin per secretaria a recollir-lo, qualsevol dia de 9 a 11 de la vetlla, per tal de donar compliment a l'acte 5 dels estatuts del nostre partit.

Classes de solfeig

R. MATA

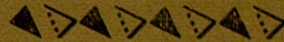
Professor de violí

**Sagunto, 109
Barcelona (S.)**

*Hores adequades per a obrers
i empleats de 8 a 10 nit*

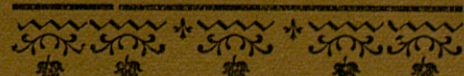
*Voleu estar
ben servits?*

**Taxis
Carbó**

*Casaments, Bateigs, Excur-
sions, etc. :: Serveis acurats
i econòmics*

**Joan Güell, 310
Les Corts**

Relligat de llibres

**ALFONS
DOMÈNECH**

Carretera Sarrià, 115, pral. 3.^a
(abans, 31)

Descomptes als afiliats al partit
d'Esquerra Republicana

Aparells de Ràdio moderns

3 vàlvules

À 100 pessetes

*Demani una demostració sense
:: compromís al seu domicili ::*

Dirigir-se al carrer de Sta. Agata, 8, pral., 1.^a
(junt al carrer de Salmerón)